

Η Φωνή Κυρίου της Κυριακής 29ης Αυγούστου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 69ον

29 Αύγουςτου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (3561)

ΤΑ ΣΥΜΠΟΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ στά χρόνια τοῦ ἐπίγειου ἔργου τοῦ Χριστοῦ, Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ἔκανε ἓνα συμπόσιο γιά νά γιορτάσει τά γενέθλιά του. Σέ αὐτό τό συμπόσιο ὁ χορός τῆς κόρης τῆς Ἡρωδιάδας, τῆς γυναίκας τοῦ ἀδελφοῦ του μέ τήν ὁποία ὁ Ἡρώδης συζοῦσε, ἔγινε ἡ αἰτία ὁ βασιλιάς, παραδομένος στά πάθη του, νά ὁδηγηθεῖ στή θανάτωση τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Δέν εἶχε ἐπίγνωση τῆς θέσης του ὁ βασιλιάς ὅτι ἔπρεπε νά εἶναι πρότυπο γιά τούς ἀνθρώπους. Αὐτό σήμεινε

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τή “Φωνή Κυρίου” τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ Ι’ ΜΑΤΘΑΙΟΥ - ὅπως αὐτή διεμοιράσθη σε ὅλους τους ιερούς ναούς τῆς ἐλληνικῆς επικράτειας ἀλλά και του ἐξωτερικοῦ, κατά τήν 29η Αυγούστου 2021.

ΤΑ ΣΥΜΠΟΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραὴλ στὰ χρόνια τοῦ ἐπίγειου ἔργου τοῦ Χριστοῦ, Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ἔκανε ἓνα συμπόσιο γιὰ νὰ γιορτάσει τὰ γενέθλιά του. Σέ αὐτό τό συμπόσιο ὁ χορός τῆς κόρης τῆς Ἡρωδιάδας, τῆς γυναίκας τοῦ ἀδελφοῦ του μέ τήν ὁποία ὁ Ἡρώδης συζοῦσε, ἔγινε ἡ αἰτία ὁ βασιλιάς, παραδομένος στά πάθη του, νὰ ὁδηγηθεῖ στή θανάτωση τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Δέν εἶχε ἐπίγνωση τῆς θέσης του ὁ βασιλιάς ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι πρότυπο γιά τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτό σήμαινε ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀποφασίζει μέ βάση τί εἶναι δίκαιο καί ἠθικό, καί ὄχι μέ βάση τὰ πάθη του, ὅ,τι τόν εὐχαριστοῦσε. Σέ αὐτό ἀκριβῶς τόν ἔλεγξε ὁ Ἅγιος. Τοῦ ὑπεδείκνυε δημόσια ὅτι δέν μπορούσε νὰ συζεῖ μέ τή γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του. Καί τόσο ἐκείνη, ὅσο καί ὁ βασιλιάς προτίμησαν νὰ ἱκανοποιήσουν τὰ πάθη τους καί ὄχι νὰ συμμορφωθοῦν μέ τήν ἀλήθεια.

Ἐξουσία δίχως Θεό

Ὁ Ἡρώδης ἦταν ὑπερήφανος. Πίστευε ὅτι ἡ βασιλική ἐξουσία τοῦ ἔδινε τό δικαίωμα νὰ εἶναι ὁ ἄρχοντας τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου τῶν ὑπηκόων του καί, παρότι ἡ παράδοση τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ ἔπρεπε νὰ τόν κάνει νὰ σέβεται τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τίς ἐντολές τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μία ἐκ τῶν ὁποίων ἦταν τό «οὐ μοιχεύσεις», ἐντούτοις ἐκεῖνος ζοῦσε σάν νὰ μήν ὑπάρχει Θεός. Σέ ἀντίθεση μέ τόν Ἰωάννη, ὁ ὁποῖος ἤξερε ποιός ἦταν καί ποιά ἦταν ἡ ἀποστολή του, λέγοντας: «ποιός νομίζετε πῶς εἶμαι; Δέν εἶμαι ἐγώ αὐτός πού περιμένετε. Αὐτός ἔρχεται ὕστερα ἀπό μένα κι ἐγώ δέν εἶμαι ἄξιος οὔτε νὰ λύσω τὰ ὑποδήματα ἀπό τὰ πόδια του» (Πράξ. 13,25). Ὁ κοσμικός ἄρχοντας δέν ὑπολόγιζε οὔτε Θεό οὔτε ἀνθρώπους.